

MAJOR MIKLÓS, DR.

1925 Szabadbattyán, Fejér vármegye – 2015 Budapest

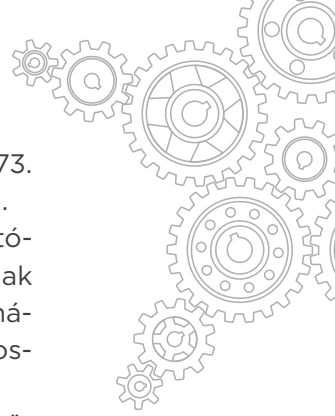
Felesége, Major Miklósné Terék Veronika 1953–1961 között a Pest Megyei Bíróság elnökhelyettese volt. – 1939-től cipésztanoncként dolgozott, segédlevelét 1942-ben szerezte meg. A második világháborúban katona, 1945. április 2-án Márialigetpusztán szovjet hadifogságba esett, 1948. június 1-jén tért haza a Szovjetunióból. 1948. szeptember 1. és 1953. november 30. között az Állami Tűzoltóság tűzoltótisztje volt. 1949-ben felvették a Magyar Dolgozók Pártjába.

1953. április 11-én végzett a Bírói és Államügyészi Akadémián, 1957. október 19-én az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam és Jogtudományi Karán jogtudományi oklevelet szerzett. A Belügyminisztériumban volt fegyelmi előadó, majd 1953. december 5-től a felsőgödi nyomozó tanfolyamon tanított. 1954. december 17-től ügyész a Fővárosi Főügyészségen. Ezt követően 1955. július 1-től a Legfőbb Ügyészségen a Büntetőjogi Főosztály Bírói Felügyeleti Osztályának ügyésze, majd 1959. december 15-től csoportvezető ügyésze lett. 1958. június 13-án megbízták a Tolna megyei ügyészség ideiglenes vezetésével is. Ez idő tájt – miként egy 1958. szeptember 29-én kelt feljegyzésben rögzítették – „különösen az 1956-os ellenforradalmi bűnügyek feldolgozásában, a Legfelsőbb Bíróságon vádképviselési magatartásával komoly segítséget nyújtott az ellenforradalmi ügyek feldolgozásához”.

A Legfőbb Ügyészség 1958-ban kelt szakmai véleménye szerint „politikailag Major elvtársat a népi demokráciához való törhetetlen hűség jellemzi. A bűnügyekben számba veendő, politikai megfontolására [sic!] tartozó körülményeket nagy megfontoltsággal kezeli, és józanul mérlegeli. Ez a higgadtság és mértéktartás irányította őt az ellenforradalmi ügyek vádlottjai megítélésénél is. Egyébként dicsérendő tárgyilagossága azonban némelykor túlzott aggályoskodásba csapott, és egy-két ügyében tompította az ellenforradalmárok ellen szükséges ügyészi harcosságát”.

Az 1960. március 9-én kelt, beiskolázását szorgalmazó javaslat szerint „Major elvtárs tehetséges munkáskáder, aki szívós tanulással a legjobb ügyészek szakmai színvonalára küzdötte fel magát. Hivatali munkáját felkészülten s a népi demokrácia iránti feltétlen odaadással végzi. Az ellenforradalom idején kifogástalan példamutató magatartást tanúsított. Az ellenforradalom után, mint vádképviselőt ellátó ügyész, szilárd politikai meggyőződéssel és igen tevékenyen részt vett az ellenforradalom büntetőjogi felszámolásában”. 1960. szeptember 1-től 1961. június 30-ig a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága Pártfőiskolájának volt a hallgatója.

1961. július 1-től 1965. március 24-ig a Legfőbb Ügyészség Büntetőbírói Főosztály Bírói Osztályának osztályvezető ügyésze volt. 1965. március 25 és 1973. november 28

között a fővárosi XXI-XXII. kerület vezető ügyészeként tevékenykedett, majd 1973. március 1-től Pest megyei főügyész lett. 1985. március 14-én vonult nyugállományba.

Az 1956-os forradalmat követő megtorlás során ő képviselte a másodfokú vádhatóságot Folly Gábor és társai büntetőügyében. A Fővárosi Bíróság Bali László tanácsának Folly első fokon, 1957. március 23-án kihirdetett életfogytig tartó börtönbüntetését másodfokon, 1957. május 10-én a dr. Molnár László vezette tanács halálbüntetésre súlyosbította, s az ítéletet végrehajtották.

Ő járt el a legfőbb ügyész képviselőjeként Szmrek Benjámint és négy társa büntetőperében, amely során Szmrekre és ifj. Rafael Péterre egyaránt a legsúlyosabb büntetés kiszabását kérte. Dr. Radó Zoltán tanácsa 1957. szeptember 2-án Szmrek esetében a Pest Megyei Bíróság Boros János vezette tanácsa által első fokon, 1957. március 11-én kihirdetett tizenöt évi börtönbüntetést halálbüntetésre súlyosbította (az ítéletet három nappal később végrehajtották), Rafael életfogytig tartó börtönbüntetést kapott.

KITÜNTETÉSEI

Munka Érdemérem (1960)

Ügyészség Kiváló Dolgozója Jelvény (1967)

Munka Érdemrend arany fokozata (1975)

Április Negyedike Érdemrend (1985. április 4.)

FORRÁSOK, IRODALOM

Legfőbb Ügyészség Irattára I. 430, M-180.

Magyar Nemzeti Levéltár Pest Megyei Levéltára XXV.2b B.150/1957. Szmrek Benjámint és társai pere.

Eörsi László: *A Széna tériek, 1956.* Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára-1956-os Intézet, Budapest, 2004. 347.